

חלק 6 מתוך 10

מ"תאנא, נחת גבריאל בשלהובא" עד "ונשמתא קדישא אתאחידת ביה"

(שצ"ו) תאנא נחת גבריאל בשלהובא דאשא לאוקדיה, ואתרמיז
חד חיויא מתוקדא לשאפא ליה בגייה. אמאי חיויא, אמר ליה
קודשא בריה הוא את אזיל לקטלא חיויא רברבא ותקיפא וברך
לא אתגור. מיד אתרמיז לחד חיויא לקטלא ליה,

(שצ"ז) עד דחמת צפורה וגזרת לברה ואשתויב הדא הוא דכתיב
ותקח צפורה צור. מהו צור, אלא אסוותא. ומאי אסוותא דכתיב
ותכרות את ערלת בנה. דנצנצא ביה רוח קודשא.

(שצ"ח) קם אחרא ואמר (בראשית מ"ה, ד') ויאמר יוסף אל אחיו גשו
נא אלי ויגשו ויאמר וגו'. וכי אמאי קרי להו והא קריבין הוו
גביה. אלא בשעתא דאמר לון אני יוסף אחיכם. תוהו דחמו ליה
במלכו עלאה. אמר יוסף מלכו דא בגין דא רוחנא ליה, גשו נא

אלי ויגשו, דאָחזי לָהּוּ האַי קַימָא דְמִילָהּ, אָמַר דָּא גַרְמַת לִי מַלְכוּ דָּא בְּגִין דְּנַטְרִית לָהּ.

(שצ"ט) מִכָּאן אִולִּיפְנָא מֵאן דְּנַטִּיר לָהּאִי אֶת קַימָא מַלְכוּ אֶתְנַטְרִת לִיהּ. מִנָּלָן מִבְּעֻז דְּכְתִיב, (רות ג', י"ג) חִי יִי שְׁכָבִי עַד הַבֹּקֶר דְּהוּה מְקַטְרֵג לִיהּ יִצְרִיה עַד דְּאִוְמִי אִוְמָאָה וְנַטִּיר לָהּאִי בְּרִית, בְּגִין כֹּךְ זָכָה דְּנַפְקוּ מִנִּיה מַלְכִין שְׁלִיטִין עַל כָּל שְׂאָר מַלְכִין, וּמַלְכָּא מְשִׁיחָא דְּאֶתְקַרִי בְּשִׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

(ת') פֶּתַח אֵידֵךְ וְאָמַר כְּתִיב, (תהילים כ"ז, ג') אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה וְגו'. הָכִי תֵאנָא בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, מַהוּ בְּזֹאת, דָּא אֶת קַימָא דְּזַמִּינָא תְּדִיר גַּבִּי בַר נָשׁ וְאֶתְרַמִּיזָא לְעִילָא, וּבְגִינִי כֹךְ אֶתְמַר בְּזֹאת כְּמָה דְּכְתִיב זֹאת אוֹת הַבְּרִית. זֹאת בְּרִיתִי. וְכֵלָא בְּחַד דְּרַגָּא. וְתֵאנָא זֶה וְזֹאת בְּחַד דְּרַגָּא אֲנִין וְלֹא מִתְפָּרְשׁוּ.

(ת"א) וְאִי תִימָא אִי הָכִי הָא שְׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא הָכִי. אֲמַאי דְּוֹד בְּלַחֲדוּי וְלֹא אַחֲרָא. אֵלָא בְּגִין דְּאֶחֱידָא בִּיהּ וְאֶתְרַמִּיזָא בִּיהּ וְהוּא

כְּתָרָא דְּמַלְכוּתָא.

(ת"ב) תָּא חֲזִי, בְּגִין דְּהָאִי זֹאת לֹא נָטַר לִיהּ דְּיֹד מַלְכָּא כְּדָקָא חֲזִי, מַלְכוּתָא אֲתַעְדִּי מִנִּיהּ כָּל הָהוּא זְמָנָא. וְהָכִי אוֹלִיפְנָא הָאִי זֹאת אֲתַרְמִיזָא בְּמַלְכוּתָא דְלַעֲיָלָא, וְאֲתַרְמִיזָא בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא קוֹדִישָׁא.

(ת"ג) בְּהָהוּא שַׁעֲתָא דְּיֹדוֹד עֶבֶר עָלֶיהָ, נָפַק קָלָא וְאָמַר דְּיֹד בְּמָה דְּאֲתַקְטַרְתָּ תַּשְׁתַּרִּי. לָךְ טַרְדִּין מִירוּשָׁלַם וּמַלְכוּתָא אֲתַעְדִּי מִינָךְ. מָנָא לָן דְּכַתִּיב, (שְׁמוּאֵל ב' י"ב, י"א) הִנְנִי מְקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ. מִבֵּיתְךָ יִיִּיקָא וְהָכִי הָוָה בְּמָה דְּעֶבֶר בֵּיהּ אֲתַעֲנִשׁ, וּמָה דְּיֹד מַלְכָּא הָכִי שְׁאָר בְּנֵי עַלְמָא עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

(ת"ד) פֶּתַח אֵידָךְ וְאָמַר (תְּהִילִים צ"ד, י"ז) לוּלִי יְיָ עֲזָרְתָה לִּי כִּמְעַט שְׁכָנָה דּוּמָה נַפְשִׁי. תֵּאנָא בְּמָה זְכָאן יִשְׂרָאֵל דְּלֹא נִחַתִּי לַגִּיהֶנֶם כְּשְׁאָר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת וְלֹא אֲתַמְסְרֵן בִּידּוּי דְּדוּמָה, (אֶלְא) בְּהָאִי אֵת.

(ת"ה) דְּהִכִּי תֵּאָנָא בְּשַׁעְתָּא דְּבֵר נָשׁ נִפְיָק מַעְלָמָא כַּמָּה חֲבִילִי
(מִלְאֲכִי חֲבֵלָה) טְהִירִין אֶתְפַּקְדִּין עָלֶיהָ. זְקִפִּין עֵינָא וְחֲמָאן הָאִי אֶת
דְּהוּא קִימָא דְּקוּדְשָׁא, אֶתְפַּרְשֵׁן מִנֶּיהָ, וְלֹא אֶתְיִיחֵיב בִּידוּי
דְּדוּמָה לְנַחְתָּא לְגִיהֶנֶם, דְּכָל מָאן דְּאֶתְמָסֵר בִּידוּי נַחֲתִית לְגִיהֶנֶם
וְיָדָא,

(ת"ו) וּמַהֲאִי אֶת דְּחֻלִּין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְדִינִין בִּישִׁין לֹא שְׁלֹטִין בֵּיהָ
בְּבֵר נָשׁ אִי אִיהוּ זָכִי לְנִטּוּרִי לִיָּה לְהָאִי אֶת, בְּגִין דְּהוּא אֶתְאַחִיד
בְּשַׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

(ת"ז) כִּיּוֹן דְּדוּד מְלָכָא לֹא נָטֵר אֶת קִימָא דָּא כְּדָקָא חֲזִי, אֶתְעֵידי
מִנֶּיהָ מְלָכוּתָא וְאֶתְטָרִיד מִירוּשְׁלָם. מִיָּד דְּחִיל דְּסִבֵּר דִּיִּיחֲתוֹן
לִיָּה מִיָּד וְיִמְסֵרוֹן לִיָּה בִּידוּי דְּדוּמָה וְיָמוּת בְּהוּא עֲלָמָא, עַד
דְּאֶתְבַּשֵּׁר בֵּיהָ דְּכֻתִּיב, (שְׁמוּאֵל ב י"ב, י"ג) גַּם יִי הָעֶבֶר חֲטָאתָהּ לֹא
תָמוּת. בֵּיהָ שַׁעְתָּא פְּתַח וְאָמַר לוּלִי יִי עֲזַרְתָּה לִּי כַּמְעַט שְׁכָנָה
דוּמָ"ה נִפְשִׁי.

(ת"ח) פֶּתַח אֵינְךָ וְאָמַר מַאי הָאֵי (דְּכָתִיב) דְּאָמַר דְּוֹד וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאֵת נֹוהוּ, מֵאֵן יָכִיל לְמַחְמִי לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֶלָּא הָכִי תְּנִינָן בְּהֵיא שְׁעָתָא דְּאַתְגָּזֵר עָלֶיהָ הֵהוּא עוֹנָשָׁא, וְדוֹד יָדַע דְּעַל דְּלָא נָטַר הָאֵי אֵת כְּדָקָא יָאוֹת אֲתַעֲנֵשׁ בְּהָאֵי, דְּכָלָא כְּחֻדָּא אַחֲדָא, וְכָלָא מִתְרַמֵּיז בְּהָאֵי אֵת, וְלָא אֶקְרִי צְדִיק מֵאֵן דְּלָא נָטַר לִיָּה כְּדָקָא יָאוֹת, הֵוָּה בָּעִי בְּעוֹתִיָּה וְאָמַר (שְׁמוּאֵל ב ט"ו, כ"ה) וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאֵת נֹוהוּ.

(ת"ט) מַאי אוֹתוֹ, דָּא אֵת קִימָא קוּדִישָׁא דְּהָא דְּחִילָנָא דְּאַתְאַבִּיד מִנָּאֵי. מַאי טַעְמָא בְּגִין דְּתֵרִין אֵלִין מְלָכוּתָא וִירוּשָׁלַם בְּהָאֵי אַחֲדָן, וּבְגִין כְּךָ תְּלִי בְּכַעוֹתִיָּה אוֹתוֹ וְאֵת נֹוהוּ דִּיתְהַדֵּר מְלָכוּתָא דְּהָאֵי אֵת לְאַתְרִיָּה. וְכָלָא חַד מְלָה.

(ת"י) פֶּתַח אֵינְךָ וְאָמַר (איוב י"ט, כ"ו) וּמִבְּשָׂרִי אַחֲזָה אֵלֹוָהּ, מַאי וּמִבְּשָׂרִי, וּמַעֲצָמִי מִבְּעִי לִיָּה. אֶלָּא מִבְּשָׂרִי מִמֶּשׁ. וּמַאי הִיא. דְּכָתִיב, (יִרְמְיָהוּ י"א, ט"ו) וּבִשָּׁר קוֹדֵשׁ יַעֲבֹרוּ מֵעַלְיָהּ. וְכָתִיב (בְּרַאשִׁית י"ז, י"ג) וְהִתְהַבְּרִיתִי בְּבִשְׂרָכֶם. דְּתַנִּיָּא בְּכָל זְמָנָא דְּאַתְרָשִׁים בֵּר נֶשׁ

בְּהַאי רְשִׁימָא קְדִישָׁא דְּהַאי אֶת, מִנִּיהּ חֲמִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

מִנִּיהּ מַמְשׁ. וְנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא אֶתְאַחֲדִית בֵּיהּ.

ספר הזוהר, פרשת לך לך, אות שצ"ו-ת"י

נוסח מנוקד: ספר הזהר מנקד, ישראל תשע"ג – מתוך ספריא

השלמת ניקוד בקטעים שבסוגריים: נוסח חב"ד (chabad.org)

Vocalized Zohar, Israel 2013 · Sefaria

[https://www.sefaria.org.il/Zohar%2C_Lech_Lecha.35.396-35.410?vhe=Vocalized_Zohar,_Israel_](https://www.sefaria.org.il/Zohar%2C_Lech_Lecha.35.396-35.410?vhe=Vocalized_Zohar,_Israel_2013&lang=he)

[2013&lang=he](https://www.sefaria.org.il/Zohar%2C_Lech_Lecha.35.396-35.410?vhe=Vocalized_Zohar,_Israel_2013&lang=he)

[mohel-itamar.co.il](https://www.sefaria.org.il/Zohar%2C_Lech_Lecha.35.396-35.410?vhe=Vocalized_Zohar,_Israel_2013&lang=he)